

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 99**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Min hustru
Käringstämman
Från
Häradshövdingen
Karl Lurssen
den 11. Mars
1792.

Den Herrn en kunnig och älsklig
Fru Fru
792.
Jag har nu tackat för dina två sista bref, men nu får jag göra
det en gång. Jag blef mycket lycklig öfver att du bönjar ty ska
om mig, jag vet ju att du gjort det. Jag får vissat säga om
Karl Lurssen, då han höll talet för sin hustru. "Jag kan aldrig få den
människan att säga, att han tycker om mig. Inte nåde han det, då
jag friade och aldrig sedan har han sagt det." Men han menade väl att
han visste det ändå på tusen små vänligheter och så är det nog med
mig och, jag blir inte så ryktigt öfvermålad. då du en gång säger
något direkt, men jag blir jag glad. Jag tror också, att du tycker
om mig en anuå, men kärleken är den större och bättre makten, och
därför får den nog öfverhand. Och så är det ju Gudskalof så, att hennes
frangäng, som du vinner, förtjänar oss och jag tror så vissat och närligt
på din präktiga bok. Jag kan inte förstå hvarför du ej skulle på full
värdighet. Det var ju kärligt med pengarna från Fanzos.
Den unge Björnin berättade så sorgligt om Fru Skran. "Hon var så
ful och nåde han, men han måtte ju varit ucker". Och tänk att han var
en sådant adisputabel skötsel, då jag såg henne. Men han blev dric
pa nu så förförsligt. Han har nu bönjat en mycket lofvande
bok och ett par kupter af den har han läst trycka, men nu kan
han ej skriva fortsättningen. Det är ju förskräckligt. Om
han varit en personlighet, tänk hvilken skällning! Det är natur-
lighvis detta som ligger bakom, att han är nedligt omöjlig, då vi
tycka, att han ej blir nog uppmärksam. Jag har en stark misstanke
om att han är den bästa af oss allihop, men han kommer att lifva
hast sedan han är död.

Ja jag hoppas nu att du har det riktigt härligt ute på landet. Jag
är allt så nöjd nu att vara hemma, sitta vid mitt eget skrifbord
och få undan alla efterlyggande affärer. Du är ju mycket
vårbar och jag, men om du en gång skulle bli ett par gånger
så pass berörd som jag är, så gratulerar jag dig. Det skulle också bli
en hämska. Du kommer telefonarbetare och Gerda. Det är oerhäftigt att
få se. — Du vet, att färre gånger, som du var på häls med dina man-
na hade du ännu intet stort arbete följande att ha till utom den köll på
med småbitar. Det blir ju en helt annan sak nu, då du är så ofrukt-
värdt lycklig och har en öter bok i gång. Jag kan g. tillika mig också
än att det skall bli idealiskt. Den där Axel vet man ju aldrig kvar
man har, han skulle väl en gång bli härlig och litet Tillsynsland
af världen och då blir han nog bra. Du är nog bortsämd på pojkar
efter Olullo, men se hur du är ju född präst. Att du alldeles skall komma
tills med hvad du tänker, det tror jag ej, men du kan ju så många
nått att säga en sak på, så du kan nog ge ditt hjärta luft utom att
särn. —

Doktor Siebe var uppe här i förrgår på gennarens Tillsynsland och
satt väl en timme. Ja, du vet hurudan han är, mycket lätt, vi talade
Troels hus, gemensamt Rörlek. Hans hustru var i Värmland nu. Han
tyckte om dig och dina böcker. Från denna har bestämt talat mycket
väl om oss båda. — Då jag skref till Olulloström och tackade för
boken, fick jag ett kort till svar att de nu bo vägenstrans här i
Salarna och må utomordentligt väl. Han vill gärna komma hit
till mig någon dag, då det passar för mig. Tänk hvad han är
för en sällskapsmänniska.

Jag får sedan mycket mest, gjorde jag en storbragd och för ut till
häradschefing v. Thuch, från född Lejonbragd, som bo här på lan-
det en bit utom Falun. Jag har varit bjuden stän, men ej kommit
hemma och nu måste jag gåna nått. Det var verkligen ej så galat
där, men det passar inte att ha sällskapsplikter för dem, som har arbet
nu jag. De bjuda inte mer och det är g. artigt. Han kunde
ju få ha det nöjet att säga nej!

Adjö mitt lilla älskade barn, som tyckte om mig. Det är förfär-
ligt nått af dig att säga det. Gleda din mamma! Vet du att det gör ju